

vosti „Primorac“ — lomi se grana za grano od uglavljene nagodbe, skoro utonimo v orszagu kislega zelja in paprike. Za zdaj adrese — čez nekoliko časa celo pismo, i tako nas gurajo v edino rešilno magjarščino. — No, res čudna prikazen, ako je istina, kar „Drava“ pripoveduje.

* Število begunov iz Bosne in Hercegovine v Dalmaciji iznaša po najzadnjih uradnih poročilih 24.817.

* Tudi Nemci še nimajo po vse veljavnega pravopisa. To kaže zbor filologov Nemških, ki ga je Pruski minister nauka dr. Falk nedavno sklical v Berlinu, med katerimi je bil tudi nekdanji Dunajski vseučiliščin profesor dr. Bonitz. Ta zbor se je zedinil v mnogih bistvenih točkah, kako naj vprihodnje pišejo nemške šolske knjige, ter željo izrekel, naj tudi drugi pisatelji nemški se poprimejo tega pravopisa. Med drugim se je, na pr., v zboru imenovanih učenjakov sklenilo, naj oni nepotrebni h se opustí v besedah: noth, rath, bisthum itd., — izostane naj isto tako nepotrebni e, na pr. v besedah: dienstag, miene itd. Ali stari „zopf“ ali, kakor Jakob Grimm pravi, stari „unsinn“, da se samostavniki pišejo z velikimi črkami, ostal je še zmirom kot lastnost „nemškega napredka in nemške originalnosti“! — No, če po tolikem razvitku svojega slovstva niso še Nemci prišli do edinosti o pravopisu, naj nemčurji naši, ki v eno mer jezik brusijo nad slovenščino, najprej pred svojim pragom pometajo smeti!

Politične stvari.

Strahovi ustavoverskih Dunajskih časnikov.

Neka posebna lastnost Avstrijskih liberalcev je, da so vedno v strahu, pa tudi s strahovi, katere sami vidijo, druge strašijo. Ker se bojé za sedanjo njim jako ugodno sistemo, vlečejo na se vsako sapico in skušajo zvedeti, od kod prihaja. Nekaj dni je tega, kar je po Českih časnikih nastal velik ropot in klenkanje sedanjemu ministerstvu. Vsak človek sicer vé, da se sedeži Auerspergovih ministrov že davno zeló majó, a vendar je bil Českih listov glas, oznanujoč naglo smrt ministerstva, nekoliko prenagel, ker je hudo krizo oznanil že za smrt.

Pa tudi ta glas je liberalce, ki strahu vedno trepetajo, na moč vznemiril. Kedar je vreme mirno in lepo in nikakoršnih govoric o ministerskih krizah, takrat so liberalci ponosni in oznanjujejo vsemu svetu, da je to, kar je vstvaril liberalizem, vstvarjeno za večne čase. Brž pa, ko se pokaže temen oblaček, loti se jih nemir, bojé se nevihte in da bi ta krasnega poslopja liberalizma ne podrla. S tem kažejo, da nimajo nikakoršnega zaupanja do sebe in do svojih del, da jih tare slaba vest, ki jim očita, da se mora marsikaj premeniti, prestrojiti, če nova Avstrija ima gledé blagostanja, moči, veljave in ponosnosti doseči staro Avstrijo.

Ko je počil glas, da imá grof Taaffe nadomestiti grofa Auersperga, so se liberalci tolažili s tem, da je govorica ta nastala le vsled tega, ker je grof Taaffe popotovaje na Ogersko mudil se na Dunaji. Pa tudi ta tolažba je zgubila svojo moč, ko je bil grof Taaffe 2. t. m. pri cesarju. „Kaj ima grof Taaffe pri cesarju opraviti? Tu tiči zajec za grmom!“ Tako so si šepetali liberalci strahu blede na uho in govorice o ministerski krizi so postale zopet glasnejše. Liberalci namreč se bojé vsakega, ki pride k cesarju na pogovor. Tako so se prestrašili tudi one dni, ko sta bila grofa Hohenwart in Leo Thun pri njem. „Hannibal ante portas!“ so kričali brž, kajti pred tema glavama držopravne opozicije imajo največi strah. Najraje bi imeli pred cesar-

jevimi vrati vedno stražo in ogleduhe, ki bi jim vse poročali, kar se godi v cesarjevih sobanah. Kako bi se potem še le prestrašili, ko bi na ta način izvedeli, da cesar tudi druge dni sprejme marsikatero imenitno osobo! Govorov o ministerskih krizah bi ne bilo konca ne kraja in le malokateri liberalcec bi mogel le eno uro mirno spati.

Glavni list Dunajskih liberalcev in njihovih privržencev, „N. fr. Presse“, je zadnje dni naznanil, da so govorice o odstopu ministerstva, ki jih je poprej on sam raznašal, prazne izmišljije. To oklicuje zdaj list z nekakim notranjim veseljem in pričakuje, da bo s tem tudi bralce pomiril in razveselil, kakor da bi bil sedanjega ministerstva ves svet vesel. Al ravno nasprotno je. Zato je po tolažbi tega lista vse še bolj vznemirjeno. Liberalni listi Dunajski namreč mislijo, da se vse njih drži, da občinstvo misli tako, kakor oni, se veseli ž njimi. Ta misel pa je jasen dokaz, da ti listi v svoji oholosti ljudstva prav nič ne poznajo. To so tudi pokazali očividno, ko so ranjcega Deaka proslavljali, do neba povzdigovali in mu peli žalostne pesmi, ki se pa po obširni Avstriji nikakor razlegale niso, kajti večina narodov se za ta „veliki in žalostni dogodjaj“ še zmenila ni. Občinstvo je vsega tega morda nekoliko bralo, al pisatelji bi bili pisano gledali, ko bi bili slišali, kaj je reklo k temu.

„Neue fr. Presse“ pravi potem, ko je občinstvo o ministerski krizi pomirila: „Naša misel je zmiraj še ta, da ministerstvu ne pretí nikakoršna nevarnost, dokler mu je državni zbor sam ne bo naklonil. „Jako predrzna misel je ta, da ministerstvo ne more pasti, dokler ga državni zbor ne vrže; na ta način bi sedelo na svojih sedežih, dokler bi zbor hotel, in cesarjeva oblast bila bi po takem vničena. Cesarjeva moč pa je omejena po ustavi le v dajanji postav, v vladanji pa ne. Saj so že vladarji in celó republikanski načelniki po lastni oblasti svoji in proti volji parlamentov odstavili ministerstvo in izbrali si novo. Tako početje ne prestopi ustavnega načela, kajti novo ministerstvo ima v takem primerljeji pravico razpustiti parlament ter se po novih volitvah obrniti do naroda, in narod utegne pri tem pokazati, ali je zadovoljen s premembo ali ne.

V Avstriji bi tak nagli prekuc nikakor ne prestrašil večine narodov, marveč prav zadovoljni bi bili, ko bi ministerstvo z državnim zborom skupno propadlo, kajti z obema so narodi enako nezadovoljni.

Mi smo prepričani, da se to zdaj še ne bo tako brž zgodilo. Toda pripravljaj se vse na to, in ko se bo zgodilo, bodo vse stranke iznenadene — se vé da, vsaka po svoje. Velika večina naroda bo ploskala taki spremembi, kajti sedanji stan je res že neprenosljiv.

Naši dopisi.

Iz Krašnje 14. sveč. *) (*Naše nadloge. Peticija do gosp. inženirja Ciglerja.*) No, lepa je ta! Pravijo, da v Krašnji pri sv. Tomažu je pozimi gorko kot v Indiji. V resnici je v navadnih zimah razloček med sosednimi kraji gledé mraza in snega. Ali letos je pri nas kot drugodi; snega imamo dva metra debelega, pota so vsa zamedena, da komaj močni hribovci do velike ceste pririjejo. Bojimo se južnega vremena, ker bo vse plavalo, če se ta sila snega naglo raztopí. Pri Krašnji je lega kraja tako nesrečna, da je že povodinj, če je le srednji naliv. Pa ko bi nam sama voda nagajala, bi še bilo; al ta nam donaša s hribov zemlje, peska, skal, da je groza, ter vse to ravno v sredi vasi pušča, ter poplavi

*) Radi sprejeli, ker stvar je velike važnosti in javne razprave vredna. Vred.

travnike, travo potlači in tako pridelek uniči. Posebno nas nekaj let sem ta nadloga tare, od kar se vse blago po železnici prepeljava, velika Dunajska cesta pa prazna leži. Nekdaj so se po hudournem potoku, kateri izvira uro daleč nad Krašnjo, medpotoma pa sprejema deževnico s čuda veliko hribov in jarkov, jezovi delali. Če je tudi katerikrat voda priletela po hudem nalivu, je vsaj cesta prosta bila, ko je voda odtekla. Ali zdaj so jezovi poginjili, voda ima prost tek, zato pa vse seboj odnese, kar med potjo zagrabi, ter nese Krašnjo v veliko nadlogo. Kakih 5 kilometrov daleč od velike ceste pri šoli in nad šolo je v 3 letih nanešene šute nad meter debelo. Kaj bo s Krašnjo, ako se bo še dalje tako zasipalo, ko že zdaj hiše v dolini stojé, katere so nekdanj visoko nad potokom stale. Ravno zdaj posebno opozorujemo častitega gospoda inženirja Ciglerja, naj tudi tu poskrbi, da ne bo voda veliki cesti tolike škode delala, kakor je že v drugih krajih svojo izurjenost pokazal, ter je mejo postavil vodi, da ne razdeva velike ceste pri vsakem deževji, kakor bi bila najeta, marveč da se mora držati svojih bregov. Tudi tu naj za prvo vsaj dva jezova na hudourniku naredi, in gotovo bodo že prvo leto stroški povrnjeni s tem, da ne bode potreba toliko izdajati denarja za odpeljavanje nanósa na veliki cesti, kajti znano nam je, da tako odpeljavanje je samo eno leto stalo 600 gold. Koliko bi se s tem tudi odvrnilo poškodovanje travnikov nad vasjo, kateri so zdaj v nevarnosti vsi podsuti biti. Gospod inženir! vedno Vam bomo hvaležni, če nam še to nadlogo odpravite ali vsaj zmanjšate.

Trebelno na Dolenskem. — Pri volitvi županstva pri nas 7. dne u. m. so bili gosp. Anton Miklic iz Zlatnika za župana, g. Janez Krese v Vinskem vrhu in g. Janez Zorec iz spodnjega Zabukovja pa za svetovalca izvoljeni.

Iz Sodražice 19. sveč. (*Javna zahvala.*) Podpisani so iz dveh zavarovalnic ranjkega gosp. fajmoštra Jož. Lesjaka od Ljubljanskega glavnega zastopstva „Oest. Greshama“ lep znesek kapitala z dobitkom v gotovini nemudoma izplačan dobili, kar nam dolžnost naklada, za to očitno in toplo zahvalo izrekati.

Ivan Šega,

posestnik in trgovec v imenu dedičev.

Iz Kamniške okolice 18. sveč. — Unidan smo v poročilih, ki nam jih naše „Novice“ marljivo donašajo, da vsaj izvemo, kaj se godí v deželni odboru, brali med drugim novico, da sl. deželni odbor namerava predlagati prihodnjemu deželnemu zboru nasvèt, da bi občine za svoje uboge, katere v bolnišnico pošljejo, doplačevale po 20 kr. na dan, z ozirom na to, da celih 60 in še več krajcarjev, ki jih mora deželni zaklad za take bolnike plačevati, temu zakladu tako breme naklada, da je sila. Ta novica je nekatere župane zelo osupnila. Nikakor ne moremo tajiti, da sl. deželni odbor mora velik žakelj imeti, da zmore te stroške. Al sl. deželni odbor bode gotovo tudi vedel, da so tudi mnoge občine tako revne, da bi nameravanega plačila ne bile v stanu zmagati. Naj povem le en izgled: iz neke tukajšnje malopremožne občine je bilo lani v Ljubljanski bolnišnici 15 oseb, in ker je posestnikov le 42, družih hiš brez posestva pa 70, toraj je očitno, da v takih razmerah je težko že občini sami izhajati, zdaj pa bi morala še nositi novo breme. In take razmere so še tudi v drugih občinah. Kaj bode nasledek tega? Siromaki bodo potem domá več trpeti morali, ker jih občina ne bode pustila v bolnišnico. Naj bi sl. deželni zbor to stvar resno prevdaril, predno to postavo vpelje, kakor jo imajo na Koroškem, ali jo prej predrugačil na kak način, da bi občine ne dobile novih bremen, ki bi nekatere občine presilno, ene malo, ene celó nič ne za-

dela. Prepričan sem, da mojih misli bode prav veliko tudi družih občin na Kranjskem. Naj tedaj one svojo misel po „Novicah“ razodenejo, da jo pred obravnavo te postave izvedó gospodje poslanci.

Iz Šentvida poleg Ljubljane. („Beseda“), katero je napravila naša čitalnica 20. dne t. m. v g. Kraljičevi hiši, bila je v kljub slabi poti dobro obiskana in vse-skozi izvrstno izpeljana. Že „slovesni govor“ gospodičine Lucinke Kraljičeve je slušatelje jako navdušil. Igra „Gluh mora biti“ je izbudila mnogo veselosti. Posebno sta se v njej odlikovala gospodičina Lucinka Kraljičeva kot Eglantina in kot Damoiseau gosp. Fr. Tisal, pa tudi gospoda Skalar in Jenko sta kot Placide in Bonifacij svoji nalogi hvalevredno rešila. — Petje se je občinstvu jako dopadlo, kar je s ploskanjem očitno pokazalo. — Od gosp. dr. Jan. Bleiweisa došli pozdrav je bil z živio-klici sprejet. — Po končani besedi je mladina očetu pustu na spomin zarajala in pozno je že bilo, ko smo se zadovoljni z lepo veselico podali vsak na svoj dom. Želeti bi bilo le večkrat kaj tacega!

Iz Ljubljane. — Volitev novih 11 mestnih odbornikov (4 iz 1., 3 iz 2. in 4 iz 3. razreda) je čedalje bliže. Čas za reklamacije, če kdo ni vpisan v imenik volivcev ali če je napačno vrstjen, izteče že v soboto. Kdor je morebiti dosihmal zanemaril, pri mestnemu magistratu razpoloženi imenik pregledati, naj stori to gotovo do sobote. Kdaj bodo prihodnji mesec volitve, ni še odločeno; gotovo pa bodo v kratkem času. Naj tedaj narodni možje že zdaj v svojih krogih delajo na to, da se njim znani volivci ne vsedejo nemčurski stranki na limanice in da se nikomur ne zavežejo za volitev. Namenov nemčurske stranke razkladati na novo, se nam čisto nepotrebno zdi, kajti slep mora biti, kdor do zdaj še ni spoznal, da vse vedenje njeno je v vsem strančarsko in da jo povsod le vodijo tista načela, ki jih „Tagblatt“ vsaki dan razklada. Če na priliko ta stranka kaj novega zida, ne bo, kakor skušnje kažejo, zidanja lahko dobil ta, kdor cenejše zida, ampak ta, kdor pripada v njeno kardelo; — če apelira nemško gledišče na siromaško blagajnico mestno, dobi, čeravno je skor prazna, vendar še zadnje solde iz nje; — če treba poklanjati se liberalcu, ki uboge menihe preganja, sam pa niti mestu, niti deželi ne vinarja ne dá, takrat je ta stranka vsa navdušena na nogah. Pa kaj bomo še dalje popisovali delovanje nam nasprotne stranke, ki se le v brezverstvu liberalno vede, narodnim našim pravicam pa je vseskozi tiranka. Ko bi vse to resno pomislili naši domačini in bi nekateri mogli sebične odvisnosti se odkrižati, kmalu bi bilo konec nenaturnemu regimentu, kajti samo v tej slabosti mnogih naših meščanov obstoji moč nemčurske stranke.

— Eklatantno ilustracijo, kako zelo so „nemški“ gospodje v „gemeinderathu“ zavzeti za glorifikacijo današnjega liberalizma, po katerem uboga Avstrija hudo hira na vse strani, dala je zadnja seja mestnega odbora, v katero se je iznenada (kajti na dnevnem redu ni stal) prikradel entuziastično sprejeti predlog: naj se izvoli odsek, ki prevdarja in potem odboru nasvete stavi, kako bi Ljubljana grofu Antonu Auerspergu čestitala v njegovem 75. godu. Gosp. Potočnik je v imenu družnikov narodne stranke na to z mirno besedo objavil, da ona loči pesnika Anastazija Grüna od državnika A. grofa Auersperga, in kakor mu pesniško slavo rada priznava, mora odločno zavreči politično postopanje Auerspergovo, zato se nikakor ne bode vdeležila nameravanih ovacij. S to objavo pa, s katero je gosp. Potočnik izrazil mnenje vse narodne Ljubljane in gotovo vsega naroda slovenskega naše domovine, je dregnul v gnjezdo sršenov. Mi nemški skupščini v „gemeinderathu“ puščamo njeno veselje,

al — zoper to protestujemo, da ona govorijo v imenu — Ljubljane!

— (*Matičin odbor*) je imel 16. dne t. m. sejo, v kateri so se obravnavale mnoge administrativne in letopisne zadeve, o katerih bo drugi pot poročal službeni zapisnik; konečno so bile nove volitve upravnikov. Izvoljeni so bili: za predsednika gosp. dr. Jan. Bleiweis, — za predsednikova namestnika: gospoda Peter Kozler in prof. Pleteršnik, — za blagajnika gosp. Ivan Vilhar, — za preglednika društvenih računov gosp. dr. Zupanec, — za knjižničarja gosp. prof. Vavrù, — za ključarja gosp. France Souvan in gosp. dr. Strbenec, — za tajnika pa po odpovedi gosp. prof. Tuška gosp. A. Praprotnik. V odseku za izdavanje knjig so ostali dosednji odborniki, namreč gospodje: Jan. Šolar kot prvomestnik, dr. Janez Bleiweis, prof. Marn, M. Močnik, župnik Parapat, prof. Pleteršnik, dr. Strbenec, Fr. Stegnar, Iv. Tomšič, prof. Tušek, prof. Urbas, prof. Vavrù, prof. Wiesthaler in prof. Žakelj. — V odsek za gospodarstvo, v katerem so bili dozdej odborniki gosp. Fr. Souvan, Ivan Vilhar in dr. Zupanec, je bil izvoljen še g. Iv. Tomšič.

— (*V seji deželnega odbora 19. dne t. m.*) so bili obravnavani in sprejeti proračuni gledišnega, dijaškega, ustanovnega in več družih zakladov za l. 1877, da se predložé prihodnjemu deželnemu zboru. — Sklep krajnega šolskega sveta v Mokronogu zaradi vpeljanja nemškega jezika v tamošnjo ljudsko šolo se je deželnemu šolskemu svetu vrnil v pojasnilo okoliščin, katere ta sklep opravičujejo.

— Prijetno novico moremo naznaniti Dolenskim občinam, ki so na meji Hrvaški, da po prizadevnosti deželnega odbora je c. kr. ministerstvo notranjih oprav določilo, da vsled državne postave o zadevah goveje kuge se imajo občinam na meji Hrvaški poplačati vsi stroški, ki jim jih je prizadela zaprtija (kordon) zaradi goveje kuge.

— Po naznanilu c. k. Tržaškega telegrafskega vodstva se je 19. dne t. m. odprla nova brzojavna postaja v Mengšu — Kranj.

— (*Iz pisarnice kmetijske družbe.*) Dolgo že hranimo tukaj načrt sušilnice za sadje in lan, ki ga je prav čedno naredil gospodar Matija Stare (Kristan) iz Podjela v Bohinji, ki je že sicer znan za napredek kmetijstva vneti kmetovalec. Obžalujemo, da ni kake denarne podpore v ta namen, da bi on načrt iz papirja mogel predstaviti v pripravnem modelu, ker potem bi se vrednost Staretove iznajdbe še bolje razsoditi dala. Ne moremo si pa kaj, da ne bi hvalevrednega mnogostranskega prizadevanja tega gospodarja za povzdigo domačega kmetijstva tudi drugim za posnemanje v izgled postavili.

— (*Hranilnica Kranjska*) je imela 17. dne t. m. občni zbor, v katerem je predsednik gosp. V. Seunig poročal, da je lansko leto 16.229 vložiteljev vložilo 2 milijona in 812.730 gold., ter se je po odšteti izplačah imetek vložiteljev pomnožil za 895.025 gold. 29 krajc.; — posodilo se je lansko leto na zemljišna posestva, hiše, državna dolžna pisma in na menjice 2 milijona 71.455 gold. 65 kr., tedaj so se povikšala posojila v primeri s predlanskim letom za 674.514 gld. 84 kr. — Hranilnica ima konec leta 1875 z rezervnim zakladom vred, ki znaša 880.502 gold. 47 kr. in sicer po odpisanih 3 odstotkih od vrednosti svojih lastnih hiš, v svojem oskrbništvu **11 milijonov in 705.853 81 kr.**, toraj več 1 milijon in 2593 gold. 32 kr., kakor koncem leta 1874. — Da je hranilnici mogoče, tudi ako bi nadvladala izplačevanja, svojim vdeležencem vsako in tudi veliko svoto, zopet koj povrniti brez naprejšnje odpovedi, ima, vrh izdatne gotovine v kasi,

naloženih 3 milijone in 675.851 gold. 30 kr. v dolžnih pismih državnih in za odvezo zemljišč, in v vlogah pri zaupljivih denarnih zavodih. Ker te v omenjeni namen naložene 3 milijone in 675.851 gld. 30 kr. more hranilnica vsak čas vzdigniti, zato ni lahko mogoče, da bi z izplačevanjem vloženi denarjev v kake zapreke prišla. — Zastavljavnici v podporo je hranilnica tudi letos 1815 gold. 43 kr. izplačati morala. — Kreditno društvo, ustanovljeno po hranilnici z dotacijo pol milijona, je lansko leto pričelo svoje delovanje. Došlo mu je v 8 mesecih 112 prošinj za kredit, sprejelo se jih je 88 z dovoljenim kreditom 171.000 gld.

Po predlogu ravnateljstva je občni zbor gori omenjeni dan dovolil, da se darujejo v dobrodelne in občnokoristne namene sledeči zneski:

Tukajšnjemu ubožnemu zavodu	2500 gold.
katol. društvu za obleko revnim otrokom	100 "
za božičnico oskrbov. zavodu malih otrok	100 "
ubožnim dijakom gimnazije Ljubljanske	200 "
" " " Kranjske	100 "
" " " Novomeške	100 "
" " " Kočevske	100 "
" " " Ljubljanske realke	200 "
" " " Ljublj. učit. izobraževališča	100 "
revnim učencem mestne glavne šole	100 "
revnim učencem mestne ljudske šole	200 "
za učbene pripomočke „Narodni šoli“	100 "
za učbene pripomočke „Schulpfennig-a“	100 "
za šolske potrebščine revnim dekličem v Ljubljanski nunski šoli	200 "
isto tako nunski šoli v Škofji Loki	100 "
revnim učencem in učenkam na protestantovski šoli	200 "
za šolske potrebščine revnim učencem v Novomeški ljudski šoli	100 "
revnim učenkam nove dekliške mestne šole v Ljubljani	100 "
revnim kandidatinjam in učenkam izobraževališča za učiteljice	100 "
novi dekliški šoli v Kočevji	200 "
godbeni šoli filharmoničnega društva	100 "
za brezplačne obede na Graški univerzi s posebnim ozirom na uboge vseučiliščne dijake Kranjske	150 "
oskrbovalnemu Ljublj. zavodu malih otrok	200 "
revnim učencem živinozdravniške šole	100 "
zavodu oficirskih hčer v Hernalsu	100 "
bolnišnemu, podpornemu in preskrbljevalnemu društvu v Ljubljani	100 "
požarno-stražni blagajnici v Ljubljani	200 "
za mestno godbo	200 "
za gledališčino podporo	450 "
društvu katoliških pomočnikov v Ljubljani	50 "
za vzdrževanje otroške bolnišnice	200 "
iz deželne bolnišnice izstopivšim revnim delavniški bolnišni in invalidni blagajnici	100 "
preskrbljevalnemu zavodu za uboge	200 "
delavskemu izobraževalnemu društvu	50 "
za izkopavanje stavb na koléh na močvirji za dovršitev zidanja hiše za neozdravljive v Ljubljani	300 "

— Našega gosp. dr. Poklukarja je zadel 17. dne t. m. žalosten dogodjaj, da so mu umrli njegov občespoštovani oče, posestnik v Krnici na Gorenskem. Sin se tudi od starega očeta težko loči, ako ju veže tako srčna ljubezen, kakor je tu vezala sina z očetom.

— 19. dne t. m. je bil pogreb morebiti najstarejega ljudskega učitelja na Kranjskem gosp. Karola Geceljna, ki je v 86. letu svoje starosti, kot učitelj Ljubljansko-Šentpeterske šole v pokoji, umrl. Pevci či-

talnični so mu peli nagrobnico, Bizovičanje pa so z lično svojo čitalniško zastavo spremili truplo ranjega na pokopališče v znamenje hvaležnosti, da je bil mnogim v Šentpetersko šolo vsolanim Bizovičanom učitelj. Gosp. Gecelj je bil izprva učitelj na ljudski šoli v Kranji in ondi od l. 1816 do 1818 tudi učitelj dr. J. Bleiweisa.

— Spoštovani deželni uradnik gosp. Zanoškar je po dolgi bolehnosti včeraj umrl.

— (Čitalničin odbor) je v svoji poslednji seji sklenil, da boste dve „besedi“ v postu: prva 12. marca, druga pa 9. aprila. Po poročilu prvomestnika pevskega odbora in pa pevovodje gosp. Stöckel-na bode program obeh „besed“ jako zanimiv, posebno pa je razveselilo odbor naznanilo pevovodjevo, da „beseda“ 9. aprila bo prinesla to, česar smo že več let želeli, namreč cerkveno glasbo in petje, resnemu času primerno. Gospodu Stöckelnu bomo veliko hvalo vedeli za to, da se mu posreči s pomočjo odličnih muzikalnih moči tudi v čitalnici napraviti veličasten koncert. — V tej seji je odbor tudi naznanilo predsednikovo radosten na znanje vzela, da se je gospej Odijevi in gosp. Medenu za njuno izvrstno sodelovanje pri „Vodnikovi svečanosti“ v posebnem pismu toplja zahvala izrekla.

— (Slovensko gledišče.) Sinoči je bilo občinstvo s predstavo „Cvrčka“ več ko zadovoljno. Gospica Podkrajškova je bila pa res tudi tak „Cvrček“, da bi se ž njim smela pokazati na vsakem odru. Gosp. Schmidt in Juvančič bila sta prav vrla „dvojčka“, isto tako gosp. Kocelj trdovraten oče, kakor gré, in gospica Namretova je staro čarobnico v govoru in maski dobro naslikala. Vaščanska dekleta so bila krasna. Gledišče je bilo le srednje obiskano. V predstavi so motila zopet edino Francoska imena oseb in krajev, katera je bil prestavljaivec pridržal. — Prihodnja predstava v nedeljo 27. dne t. m., kazale se bodo „Pogumne Gorenke“.

— („Sokolova“ maskerada) pustni torek bo, kakor sklepamo po pripravah, zeló krasna.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Iz Dunaja. — Le malo dni še in zaprla se bodo vrata državnega zbora, čeravno zbornici poslancev vsak dan dohaja toliko novih predlog, kakor da bi trajala celo poletje. Časnik „Mont. Revue“ piše, da se državni zbor končá še le prve dni sušca in se meseca junija zopet začne. „Klosterska postava“ ne dá mirú liberalcem; osoljeno in poostreno v zbornici gosposki, kjer si je Anastazij Grün nove ostroge liberalizma zaslužil, je te dni zopet razpravljala zbornica poslancev; dr. Oelz je v imenu državnopravne naše stranke 21. dne t. m. izjavil, da je ona odločno zoper to postavo, ker hudo žali državljansko ravnopravnost in osebno svobodo ter nasprotuje temeljni državni postavi, zato se pravna stranka ne vdeleži specijalne debate. — 34 škofov Avstrijskih je v posebnem pismu protestovalo zoper to postavo.

— Zbornica poslancev je v seji 10. dne t. m. dovolila vladi, da sme za napravo železnic na posodo (v zajem) vzeti 8 milijonov, in sicer za Istersko železnico 3 milijone in 200.000, za Tarnov-Leluhovsko 700.000, za Dalmatinsko 3 milijone in 200.000 in za Rakovic-Přibram-Protvinsko pa 900.000 gold.

— Minister Lasser je po bolezni svoji 18. dne t. m. zopet prišel v zbornico poslancev.

— Ogerski ministri zopet pridejo na Dunaj, da z Dunajskimi 25. dne t. m. začno obravnavo kupčijskih razmer med Avstrijo in Magjarijo.

— Povodnje po splavu ledú na reki Donavi so te dni grozno škodo naredile po več krajih in še posebno na Dunaji. Na Českem v Pragi in mnogih drugih mestih ste Moldava in Laba hudo razsajali.

Hrvaško. Iz Zagreba. — Vseučilišče tukajšnje se je moralo zarad obžalovanja vredne nerednosti, ki je nastala po surovem obnašanju nekega pravnika, začasno zapreti. Naj bi mladi gospodje vendar pomislili, da le magjaroni in nemčurji ploskajo takim dogodjajem!

Iz Vojaške granice. — Časniku „Pest. Ll.“ se iz Vojaške granice poroča, da po občinah na meji Srbski potujejo Belgradski agenti, ki razdeljujejo svetinje z napisom: „Srbi, bodite pripravljene, na boj za Srbijo; na tla z Magjari!“ Stolnik (okrajni sodnik) Szablijaški je oklical ukaz, naj se mu take svetinje izročé z dostavkom, da dobí darilo, kdor mu katero prinese; dozdej pa ni še nobene dobil.

Iz Turškega bojišča. — Novice iz teh krajev so nekako osupljive za Slované. Rodiéc je bil na Dunaji pri Andrassy-u in vsled tega so počili čudni glasovi. Govori se, da Avstrija pripravlja ob mejah vojnega orodja in vojakov, in celó, da bo odtegnila spomladi k nam pribeglim Bosnijakom in Hercegovincem vsako pomoč, češ, da je Turčija sprejela reformne načrte. Ta novica skoro ni verjetna, kajti to bi bilo barbarstvo, reveži bi se zapodili čez mejo in izročili Turški sili. In vendar, če še pomisli, da je Andrassy magjar, toraj vsakemu osvobojenju Slovanov nasproten, so take govorice skoro verjetne. Upajmo pa vendar, da v Avstriji ima še kdo drug kaj govoriti in odločevati, ne samo Andrassy. — Osupna je z Bosne še druga novica, ki se čudno vjema s sprejetjem Andrassy evih načrtov. Turška vlada je namreč neki dala tajni ukaz do vseh mohamedancev, naj bodo pripravljene vsak hip z orožjem zbrati se krog Mohamedovega prapora. Tak ukaz je to, kar pri nas klic na „črno vojsko“, vsak mohamedanec zgrabi orožje, kedar se vzdigne Mohamedov prapor. Nasledek tega bo naravno to, da bodo tudi vsi nemohamedanci zgrabili orožje, ko čas pride. Ustaja tedaj ne bo tako brž končana, kakor si morda Andrassy misli, a njega bo zadela krivda, če Avstrija pri tem zopet zgreši svoj poklic ali kaj zamudi. — Iz Srbije dohajajo novice, po katerih se mora sklepati, da se ta dežela oborožuje, ker se zopet govori o Ristiću kot prihodnjem ministru.

Iz bojišča samega ni novic o bitvah. Iz Bosne so se jeli vračati prostovoljci, ki tako niso bili ustajnikom izdatna podpora. Ravno tako jih je prišlo nekaj iz Hercegovine nazaj, ker so Avstrijske čete bolj strogo zaprle mejo in med drugim tudi več laških prostovoljcev nč pustil čez-nje, dasiravno so imeli vsi popotne liste.

Žitna cena

v Ljubljani 23. februarija 1876

Hektoliter v nov. denarji: pšenice domače 8 fl. 45. — banaška 9 fl. 4. — turšice 4 fl. 85. soršice 6 fl. 80. — rži 5 fl. 80. — ječmena 4 fl. 40. — prosa 4 fl. 40. — ajde 5 fl. 40. — ovsa 3 fl. 40. — Krompir 3 fl. 60 kr. 100 kilogramov.

Kursi na Dunaji 3. februarija.

5% metaliki 68 fl. 70 kr. Ažijo srebra 104 fl. 20 kr.
Narodno posojilo 73 fl. 75 kr. Napoleondori 9 fl. 18 kr.

Loterijne srečke:

v Gradcu	} 19. feb. 1876:	29.	85.	72.	74.	44.
na Dunaji		36.	29.	47.	22.	79.

Prihodnje srečkanje v Gradcu in na Dunaji 4. marca.